

Dinsdag 29 mei 2012

Deze 4e en laatste dag staat in het teken van een rondje Nederland: met de bus naar Amsterdam en dan via Enkhuizen en Lelystad terug naar Enschede.

We vertrekken om 8.30 uur, volgeladen met fruit en drinken en een groep opgewekte koorleden. Van Intervocaal gaan Annie, Marjo, Ursula en ik mee. Het blijkt dat Halina, de vicevoorzitter van Lutnia, zich op deze tocht goed heeft voorbereid. Tijdens het rijden vertelt zij (volgens Ursula) allerlei interessante dingen over Amsterdam, een stukje historie en een stukje hedendaagse ontwikkelingen.

Het is een stuk koeler dan gisteren. Prima reisweer, bewolkt.

Na wat klein fileeeld komen we om ca 10.45 uur in Amsterdam aan. We kunnen prima parkeren in de parkeergarage onder het Museumplein. We zien het Rijksmuseum, waar men nog steeds niet klaar is met de verbouwing. We maken afspraken met de groep over hoe we elkaar niet kwijt hoeven te raken. Ursula en ik lopen voorop en Marjo met Annie sluiten de rij. We lopen richting Centraal Station, ca 3 km, via de Nieuwe Spiegelstraat. Nog steeds veel antiquairs en galerietjes. Ook Pasta la Basta (ken ik vanuit mijn Amsterdamse tijd) bestaat nog, het restaurant waar de bediening bestaat uit studenten van het conservatorium. Tijdens het eten, wordt er muziek gemaakt en gezongen. Leuk om eens mee te maken. Helaas is daar nu geen tijd voor. We

zien de karakteristieke huizen zoals je ze alleen in Amsterdam ziet. De grachten liggen mooi in de zon, die net door de wolken komt. We lopen door smalle straatjes en moeten heel goed uitkijken voor het drukke verkeer; alle fietsers, automobilisten en voetgangers. Het is, als altijd, druk. We lopen via een stukje Vijzelstraat, naar de bloemenmarkt. Daar wordt een "souvenirkoopstop" gehouden. Diverse molentjes en tulpenbollen worden gekocht. Via de Munt lopen we de Kalverstraat in. Allerelei talen hoor je spreken en allerelei exotisch geklede vrouwen zie je lopen. We passeren het Begijnhof en kijken daar even rond.

Daarna lopen we door tot op de Dam waar we even blijven staan. Er is volop straattheater en uiteraard heel veel duiven. We zetten de groep bij de rondvaartboten af, regelen

kaartjes en als iedereen op de boot zit, kiezen wij (Marjo, Annie, Ursula en ik) het eerste terras uit dat we zien.

We hebben zin in een lekkere lunch. Het is er heerlijk in de zon.

Eldridge voegt zich ook bij ons, hij had even zijn bagage

weggebracht. Dan halen we de Poolse gasten weer op. We laten ze kiezen: Met Eldridge mee de wallen op (na uitleg over prostitutie in Nederland in relatie tot vrouwenhandel en drugsverslaving) of alvast rustig aan terug naar het Museumplein. Veel vooral de jongeren kiezen voor de Wallen (of misschien voor Eldridge?).

Op de Wallen blijkt het stil te zijn dus we ontmoeten elkaar al weer gauw op de Dam. Onderweg wordt er hier en daar nog wat te eten, drinken en wat souvenirs gekocht. Uiteindelijk zijn we pas om 16.30 uur terug bij de bus, de tijd vliegt. Dat heb je met

groepen 😊. Onderweg, in de bus, wordt er mooi gezongen, vooral door de jongeren achterin begeleid door Organki op de mondharmonica. Het vervolg van de reis gaat via Enkhuizen en over de dijk naar Lelystad. Iedereen kijkt zijn ogen uit. Rechts het Markermeer, links het IJsselmeer. Veel aalscholvers en paling(netten). We stoppen voor

een "kodak". Het waait zoals altijd heel erg hard en het is er koud. De jongeren springen uit de bus en lijkt wel een kudde lammetjes. We lopen er wat rond maar omdat we niet veel tijd hebben blijven we maar eventjes.

Dan in Lelystad naar de supermarkt, daar wordt veel koek en snoep gekocht, Annie doet haar weekboodschappen en Ursula gaat haar moeder en Ella blij maken met Hollandse advocaat. De eigenaar van de winkel heeft vast wel gemerkt dat zijn omzet vandaag veel hoger is en dat hij zijn voorraad stroopwafels snel moet aanvullen.

Als we verder rijden blijkt dat we later op de Perikweg zullen aankomen dan gepland en doen een belronde om dat aan de thuisblijvers te laten weten. Helaas kunnen we niet iedereen bereiken.

De Intervocalers laten Lutnia een paar zangoefeningen zien en horen. Eerst tonen we hoe we onze mondspieren trainen. Dat ziet er blijkbaar lachwekkend uit want we worden hartelijk toegelachen. Daarna leren we hen tellen dmv de zing/ teloefening: 1, 1-2-1, 1-2-3-2-1, etc. Ook hier wordt om gelachen, ik snap er niets van want het is toch serieus

. Tot slot laat Jadwiga, de dirigente, ons een Poolse articulatie-oefening nazeggen.

Nou, dat is een echte *tonguetwister*. Probeer het maar eens:

"sbchzasbchzesbchziszsbchzosbchzu". We worden gewoon uitgelachen!!!!raar hè?

Annie doet, als we bijna bij Enschede zijn een woordspelletje, uiteraard in het Nederlands.

Nu is het onze beurt om te lachen!

Daarna vraag ik naar reacties van de Poolse gasten, enkele citaten: "*Alles war super*", *der Polder ist schön, het lopen op de zeebodem en de dijk, der Kanalfahrt, Redlightdistrict.*

Janusz vindt de route op kaart van Nederland interessant. The history of Amsterdam, de smalle, scheve huizen, klokgevels, de veelheid aan fietsen, bij het oversteken weet je bijna niet waar je allemaal op moet letten"

Reactie van ons: Poolse buschauffeurs kunnen geweldig bochten nemen.

Een gezellige, drukke dag, het zitten op het terras was heerlijk, het lekkere weer, de leuke gesprekken en (minder nette) Poolse woorden geleerd!

De gastheren- en vrouwen wachten ons op bij de Reisopera en blijken zich tijdens het wachten goed vermaakt te hebben.

Kortom: ook deze dag was een groot succes. Ik kijk er met plezier op terug.

Caren Batelaan

Foto's: Marjo Goris